

Varme viser på Vannkanten

Skillingsvisekabarett-gruppa Krabatene inviterte til temakveld om livet, kjærligheten, døden og havet. I sang og danseform, vel å merke.

AV THOMAS OWREN
thomas@sydvesten.no

– Når jeg sier «Alperosen» eller «I en sal på hospitalet» skjønner folk hva det handler om, sier Irene Ahnell.

– Skillingsvisene er på mange måter den gamle reportasjeformen fra tiden før internett og Se & Hør.

Sammen med resten av gjengen i kabarettgruppa Krabatene fremførte hun skillingsviseforestillingen «Lys i Lampen» i kultursalen på Vannkanten mandag ettermiddag.

Musikalsk krydder

Scenen er enkelt og stemningsfullt dekorert med en kiste, et piano, en benk, noen blomster og tomflasker. Gruppen består av profesjonelle skuespillere som vet hva de driver med. De flørter

og leker med publikum og fremfører små, humoristiske dialogsnutter mellom visene. Disse mellomsekvensene er enten små sketsjer som introduserer handlingen i de forskjellige sangene,

eller de handler om fenomenet skillingsviser som sådan. Lars Sveinung Lids musikalske arrangementer er piano- eller gitarbaserte, men med masse krydder: vaskebrett, fele, tom-

flasker, vaskebalje, glockenspiel, fingertromme og kazoo.

– Humor og varme

– Visene handler om liv og død fra vers til vers. Det går på gjenkjennelige ting. Flere av disse visene har overlevd siden 1600-tallet, og det er stoff som aldri går ut på dato. Folk dør i så og si alle sangene. Det er nød og død og alt som rimer på brød. Det kunne jo fort blitt tungt, men vi prøver å fremføre med varme, sjel og hjerte. Vi forsøker å finne balansen mellom å fremføre med humor og varme, men uten å tulle med eller ironisere over materialet.

– Jeg har gått og hatt lyst til å lage denne forestillingen i mange år, sier Ahnell, som sammen med Kate Elin Lid har skrevet manus og gjort utvalget til «Lys i Lampen».

– Vi valgte en del av de sangene som vi har vokst opp med, kjente og kjære sanger. Vi har laget en god blanding av de vi synes er finest.

– Blir rørt

At opphavspersonene har et nært forhold til stoffet viser igjen.

Krabatene fremførte med ektefølt entusiasme. Fra venstre: Andreas Holt, Leslie Egerer, Lars Sveinung Lid, Irene Ahnell og Ramona Sulen. Kate Elin Lid var ikke med på forestillingen. (Foto: Thomas Owren)

Forestillingens kanskje aller fremste styrke er at Krabatene makter å formidle en ektefølt entusiasme overfor kildematerialet.

– Folk ler og blir rørt. Vi har fått mange gode tilbakemeldinger. På en forestilling satt en 95 år gammel dame i salen med tårer i øynene. Hun sa at det brakte tilbake så mange minner fra hennes ungdom.

– Forestillingen er hovedsakelig for voksne, men vi har hatt familieforestillinger og tror vi har klart å treffe et bredt spekter. Det er kanskje ikke så mange kule attenåringer i salen, men familiearrangementene med barn har for eksempel truffet bra.

– Det er humor på de rette premissene. Det er varmt, det handler ikke om underbukser og utdriting, avslutter Ahnell.

Stor stemning blant de cirka 90 tilskuerne under Leslie Egerers feleoppvisning.